

தனிநபர் வருமானம் - சங்ககால இரவலர் வாழ்வை முன் வைத்து

து. இராமசாமி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, சேலம் செளடேஸ்வரி கல்லூரி, சேலம்-636010, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Per Capita Income – Based on Sangam Era

D. Ramasamy a, *

^a Department of Tamil, Salem Sowdeswari College, Salem-636010, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
tamilpuli3636@gmail.com

Received: 02-09-2022
Revised: 03-10-2022
Accepted: 20-11-2022
Published: 10-12-2022

ABSTRACT

Porunar, Pulavar, Panar, Koudhar, Patini, Varaviyar are known as Iravalars (beggars). They are called as Iravalars because they earn their living by singing. In their songs, they praise the rich people and as gift, they get gifts, money and so on. The rich people also go in search of Iravalars, because they love to hear their songs in praise of them. Sangha literary texts speaks abundantly and extensively about the people living as Iravalars and how they earn their income by singing praise of others.

Keywords: Porunar, Pulavar, Panar, Koudhar

முன்னுரை

பொருநர், புலவர், பாணர், கூத்தர், பாடினி, விறலியர் முதலானோர் பரிசிலர் எனப்படுவர். இவர்கள் பாடுதற்குரிய பண்புடைய செல்வர்களைப் பாடி அவர் வரிசையறிந்து நல்கும் பரிசில் பெற்று வாழ்வவராதலால் பரிசில் வாழ்நர் என்றும் பரிசின் மாக்கள் என்றும் இரவலர் எனவும் குறிக்கப்பட்டனர். பழுமரம் தேர்ந்து செல்லும் பறவைகளைப் போலச் செல்வரும் வண்மையும் சேர உடையாரை நாடிச்செல்லும் இயல்பினராக இப்பரிசின் மாக்கள் இருந்தனர். இசைத்தமிழ் வளர்க்கும் ஏற்றம் இவர்களிடத்து இருப்பினும் இரந்து வாழ்வதால் இவர்கள் “இரவன் மாக்கள்” எனப்படுகின்றனர். இப்பரிசில் வாழ்நர் குறித்து சங்க இலக்கியம் மிகுத்தும், விரித்தும் பேசுகின்றது.

பொருநர்

• பொருநன்	-	பாண்டியன் (பாண்டியனைப் பொருநன் என்றலுமுண்டு)
• பொருநன்	-	போர்த்தொழில் (போர் மறவர்) வல்லான். “பொருநர்” ¹ (தொல்.1021:7) ‘போர்வீரர் என்கும் தொல்காப்பியம்’ (Subramanian, 1998).
• பொருநன்	-	குறுநில மன்னன் (ஆரியப் பொருநன் - அகம்.386. உரை)
• பொருநன்	-	கூத்தன் (அகம் .76:5) (Venkatasami Nattar & Venkatachalam Pillai, 1944)

என்றவாறு பொருநன் எனும் சொல் பலர்க்கு உரியதாக அமைந்துள்ளது. பொருநர் என்பது பெரும்பான்மையாக கூத்தருள் ஒரு வகையினரையே குறித்ததாகும்.

பொருநர் என்பவர் மற்றொருவர் போல் வேடம் பூண்பவர் என்பது அறிந்தோர் கூற்று. பொருநராவர் ஏர்க்களம் பாடுநர், போர்க்களம் பாடுநர், பரணி பாடுநர் எனப் பல திறப்படுவர். கரிகாற் பெருவளத்தானுடைய வெண்ணிப் பறந்தலை வெற்றியை விதந்து பாடுதலையுடைய பொருநராற்றுப்படை போர்க்களம் பாடும் பொருநர்க்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

பொருநர் ஊர்களில் நிகழும் விழாக்களிலே இசைப்புலைமை காட்டுதலும். இவர்கள் ஊர் ஊராய்ச் சுற்றித் தம் கலையைப் பரப்புதலையும் வழக்கமாகவுடையவர். விழா நடக்கும் நாட்களில் கலைத்திறமை காட்டும் பொருநர்க்கு மிக்க மதிப்புடன் பெருஞ்சோறு மிகுதியாக வழங்கப்படும். விழாக்கழிந்த பிற நாட்களில் இதனை அவர்கள் எதிர்பார்க்க இயலாது. எனவே விழா நடக்கும் வேறு ஊரை நோக்கியோ, தம் நல்குரவு முற்றிலும் தீருவதற்கு உரிய பொருள் நல்கும் வள்ளலை நாடியோ செல்வது இவர்க்கு இயல்பு. இதனை, “வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந” (பொருந.3) என்கிறது பொருநராற்றுப்படை. புகழ்பாடும் அரசனுடைய ஊர்க்குப் பகற் பொழுதிலேயே சென்று விடுவர். அவ்வூரில் ஊர்க்கு முன்னதாயுள்ள மன்றத்திலே தங்கிப் பகற்பொழுதைக் கழிப்பர். இரவின் கடையாமத்தே கிணைப்பறை கொட்டி தலைவன் புகழ் பாடுவர். இஃது கிணைப்பொருநர் செயன்முறையாகும். கிணைப்பொருநன், வேந்தர் முன்றிலில் விடியற்காலத்தே சென்று நின்று தன்னுடைய கிணைப்பறையைக் கொட்டி அவ்வேந்தர்களின் வஞ்சி முதலாகவுள்ள மறத்துறைகளைப் பாடுவதில்லவ். அங்ஙனம் பாடும்போது தொடக்கத்தில் வேந்தர்க்கு துயிலெடைப் பாட்டைப் பாடி அவர் துயிலெழுந்த பின்பு அரசன் செவிபட அவர்தம் மறமான் புகழ்களைப் பாடி இன்புறுத்துவர்.

பொருநனைக் கிணைவன் என்றலுமுண்டு. கிணைப்பறையை உடைமையால் இப்பெயர் பொருநனுக்குரித்தாயிற்று. இக்கிணைப்பறையின் கண்ணிடத்தே சிறுகோல் ஒன்றைக் கட்டி (புறம்.382) வைத்திருப்பர். கிணைப்பறை, தடாரிப்பறை (புறம்.390) அரிப்பறை (புறம்.396) எனவும் வழங்கப்பெறும். பொருநன் தன் கரவடியின் ஒரு தலையில் பறையையும் மற்றையதில் இசைக்கருவிகளை வைத்துக் கட்டிய பையையும் கட்டிக்கொள்வர். தலையில் நாரால் தொடுக்கப்பட்ட பூமாலையை அணிவர். இரவிலும் விடியற்காலையிலும் பொருநர் பாடுவது வழக்கமாய் இருந்து வந்தள்ளது (Duraiswamy Pillai, 1951).

தனிநபர் வருமானம்

அதியமாணை இரவிலே பாடி (புறம்.93) நெல், பொன், சோழன் கிள்ளிவளவனை விடியலில் பாடி (புறம்.397) சூட்டிறைச்சி, தேறல், ஆடை, கலன்கள். சேரமான் வஞ்சனைப் பாடி (புறம்.398) மானிறைச்சி, பொரித்த பொரிக்கறி, நெற்சோறு, அரிய ஆரம், அணிகலன்கள். சோழன் இராயசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியை நெடிது வாழ்க என வாழ்த்திப் பாடி (புறம்.377) மணி, பொன், முத்து, உடை, பிறவும். ஆய் அண்டிரனது குறிஞ்சி மரங்கள் நிறைந்த மலைப்பக்கத்தைப் பாடி (புறம்.374) உணவாக மான்கறி, பொருளாகச் சந்தனக்கட்டை, யானைக் கோடு. இவையாவும் பொருநரின் தனிநபர் வருமானத்தைக் காட்டுவனவாகும் (Duraiswamy Pillai, 1951). உழவர் போர்க்களத்தே நின்று ஏர்க்களம் பாடி நெல்லைப் பெறுதலும் உண்டு, கன்றுகளோடு பிடிகளும் களிற்றியானைகளும் ஆடை அணிகலன்களும் தம் வென்றி பாடிய பொருநர்க்கு கரிகாற் பெருவளத்தானால் தரப்பெற்றதை பொருநராற்றுப்படை குறித்துக் காட்டுகிறது (Somasundarar, 2008).

உணவு பெறுதலும் தனிநபர் வருமானமாகவே கருதப்பெறும். இன்றைய காலத்தில் சோறு போட்டு இவ்வளவு கூலி தருகிறேன் என ஊர்ப்புறங்களிலும் உணவு, தங்குமிடம் இலவசம் என நகரத்திலும் பணியாட்கள் அழைக்கப்படுவதுண்டு. இன்றும் உணவானது தனிநபர் வருமானத்தில் முக்கிய இடம் பெறுவதைக் காணமுடிகிறது.

புலவர்

புலவர்கள் உயர்ந்த கருத்தமைந்த சொற்களை வழங்குபவர், இதனை, “உயர்மொழிப் புலவீர்” (புறம்.394;5) என்பதனால் அறியலாம் (Duraiswamy Pillai, 1951).

“நுண் பனுவற் புலவன் பாடிய” (அகம்.345;6) என்னும் பாடலடி, புலவர் தொழிலை வெளிப்படுத்துகிறது. இயற்றமிழ் வளர்ச்சி புலவரைச் சார்ந்ததாகிறது (Venkatasami Nattar & Venkatachalam Pillai, 1944).

தனிநபர் வருமானம்

புலவர் மோசிகீரனார் ஒருமுறை கொண்கானங்கிழானைப் பாடிப் பரவச் சென்றார். தங்கள் வரிசைக்கேற்ப பொருள் வழங்கும் வளம் பெற்றிலேனே எனத் தனக்குள் எண்ணத்தலைப்பட்டான். அதனை உணர்ந்து கொண்ட கீரனார், பெற்றது சிறிதாயினும் அதுவே ஊதியமாக எண்ணுவோம் என உரைத்தார். “ஊதியம்” (புறம்.154;6) எனும் சொல் பாடலில் நேரடியாகவே பயின்று வந்துள்ளது. பாடும் பாடலுக்குத் தரப்படும் பொருள் சிறிதாயினும் அஃது உழைப்புக்கேற்ற ஊதியமாகவே கருதுவதாக மோசிகீரனார் மொழிந்துள்ளமை தனிநபர் வருமானத்தில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுவதாக உள்ளது.

ஒருகால் வறுமைத் துயரால் வாட்டமுற்ற பெருஞ்சித்திரனார் வெளிமான் என்னும் அரசன்பால் சென்றார். வெளிமான் தன் தம்பியாகிய இளவெளிமாளை நல்கச் சொன்னான். புலவர் வரிசையறியாத, விரிந்த மனப்பண்பும் இல்லாத இவ்விளவெளிமான், புலவர் குறித்த அளவில் மிகவும் குறைத்துக் கொடுத்தான். அதனைப் பெருஞ்சித்திரனார் ஏற்க மறுத்தார். குமணன்பால் சென்று யானையை வருமானமாகப் பெற்று, அவ்யானையை வெளிமான் ஊர்க் கடிமரத்திற் பிணித்து “நெடுநல் யானையெய் பரிசில்” (புறம்.162;6) எனத் தனிநபர் வருமானத்தின் அளவைத் தீர்மானிக்கிறார் (Duraiswamy Pillai, 1951)..

மோசிகீரனார் கொடுப்பது குறைவாயினும் அதனை ஊதியமாகவே கருதுவோம் என்பதும்; பெருஞ்சித்திரனார் “யானையே பரிசில்” எனத் தன் தகுதிக்கான ஊதியத்தை அளவிட்டுக் காட்டியதும் தனிநபர் வருமானத்தில் முக்கிய இடத்தைப் பிடிக்கின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் புலவர்களின்; ஏனைப் பரிசிலர்களின் வருமானமானது அரசர்களின் வள்ளல் தன்மையைப் பொறுத்தே அமைந்ததெனக் கருதுவது ஒருபுறம் இருப்பினும் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியத்தை அளவிட்டுக் காட்டிய செய்திகளும் ஆங்காங்கே காண முடிகிறது. தம்மைப் பாடிய புலவர் பெருமக்களுக்குச் சேர மன்னர் வழங்கியுள்ள வருவாய்கள் பதிற்றுப்பத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பத்திலும் நிறைவாக அறியக் கிடைக்கின்றன.

பாணர்

பாண்-பாடல். பாடுநர் பாணன். பாடுதல் வல்லவர்கள் பாணர் மக்கள் (புறம்.291) என்கிறது புறநானூறு. இசைத்தமிழ் வளர்ச்சி பாணர்க்கு (புறம்.155) உரியது. பாணர் எஞ்ஞான்றும் தம் இசைத்தமிழ் நலத்தைக் காட்டற்கே பெரிதும் விரும்புவர் (புறம்.38) இடப்பக்கத்தே யாழைத் தழுவி இயக்குதல் பாணர் மரபு (Duraiswamy Pillai, 1951). “சீறியாழ் இடவயிற்றழீஇ” எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையும்; “பேரியாழ் இடவயிற்றழீஇ” எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையும் கூறுவதால் அஃது உணரப்படும். சிறிய யாழை உடையவர் சிறுபாணன் என்றும் பெரிய யாழை உடையவர் பெரும்பாணன் எனவும் பாணர் வகைப்படுத்தப்படுவர். யாழினை இசைத்தும் தண்ணுமையை அடித்தும் பாடுதலைச் செய்வர். பாணர் போர்க்களத்தில் களவழிப்பா, பரணி முதலியவற்றைப் பாடுதலை மரபாக உடையவரென்பது முன்னோர் மொழி, அரிய இசைத்துறைகளை முற்ற உணர்ந்தவாறு பாணர் (அகம்.331) காட்டப்படுகின்றனர். பாணர் பாடுதல் மட்டுமின்றித் தூது செல்லும் பணியையும் மேற்கொண்டிருந்தமையை கலித்தொகை (30) காட்டும், “பாடுவார் பாக்கங் கொண்டென” (பரி.6.31) எனப் பாணர் குடியிருப்பைப் பாக்கம் என்கிறது பரிபாடல் (Somasundarar, 2008; Nachinarkiniyar, 1943).

பாணரை “அகலவன்” (பதிற்.43;28) எனவும் குறிப்பர் (Duraiswamy Pillai, 1950).. அகலவர் நுண்கோல் கொண்டுவருதல் அவர்க்கு இயல்பு. நுண்கோல் என்பது பிறப்புணர்த்தும் கோல். அஃதாவது பாடுதற்குரிய தலைவனின் குலத்தோர் புகழையெல்லாம் தொகுத்தெடுத்துப் பாடுவதாகும். இவர்கள் முதற்கண் ஊர் மன்றத்தை அடைந்து தலைவன் புகழையெல்லாம் தொகுத்துரைப்பர். பின்னர்த் தெருக்களிலும் இரு மருங்கிலும் சென்று (பதிற்.43; 26) பாடுவர் (Somasundarar, 2008).

பாணரைப் பரிசிலர்களில் ஒருவராகக் காட்டும் சங்கப் பாடல்களில் பாணன் ஒரு நாட்டிற்குத் தலைவனாகவும் நல்ல வேல் உடையவனாகவும் போர் செய்பவனாகவும் (அகம்.325;17) காட்டப்படுகிறான். மேலும், பாணன் மருத நிலத்திற்கு உரியவனாகவும் மீன் பிடிப்பவனாகவும் காட்டப்படுகிறான். பரத்தையர் பிரிந்த தலைவன் பொருட்டுத் தலைவியைச் சமாதானப்படுத்த தலைவியிடம் வாயில் வேண்டி பாணன் சென்றதை அகநானூறு (146) தெரிவிக்கிறது.

தனிநபர் வருமானம்

“பாணன் சூடிய பசும்பொற் றாமரை” (Duraishwamy Pillai, 1951)

“அகலவன் பெறுக மாவே” (Duraishwamy Pillai, 1950)

இதன்வழி பொற்றாமரை, களிறு, குதிரை என்பன பாணர்க்கானத் தனிநபர் வருமானங்களாகின்றன. குதிரையொடு தேரும் பெற்ற செய்தியை மதுரைக்காஞ்சி (223-224) குறிப்பிடுவதும் எண்ணத்தக்கது.

“பரிசிலர் வெறுக்கை பாணர் நாளவை”

“பாணர் புரவல பரிசிலர் வெறுக்கை” (Duraishwamy Pillai, 1950)

என்னும் பாடலடிகள், பரிசிலர் வரிசையில் பாணரைப் பிரித்துக் காட்டுகின்றன. ஏனைப் புலவர், கூத்தர் முதலாயினாரைப் போலப் பாணர் பரிசிலராகும் வகையில் அத்துணைச் சிறப்பிலர் என்பது உரையாசிரியர் கூற்றாகும்.

கூத்தர்

ஆடுநர் கூத்தர் (பரி.6;32). அரங்கம் அமைத்து (பரி.8) ஆடுபவர் கூத்தர், கூத்தரைக் கோடியர் எனவும் குறிப்பர் (Somasundarar, 2007a). கூத்தன் என்பவன் யாழ் (கலி.32), துடி (பரி.22), மத்தளம் (பரி.21), கஞ்சதாளம், ஊதுகொம்பு, வாங்கியம் (சிறு, பெரு, நெடு), புல்லாங்குழல், கரடிகை, சல்லிகை இன்னும் கூறப்படாத பிற இசைக்கருவிகளின் தாளத்திற்கேற்ப கூத்தாடுதலை நிகழ்த்துவான். இவன் நட்டுவன் (பரி.22) எனவும் வழங்கப்படுகிறான். வயிரியர், கண்ணுளர் எனக் கூத்தர் இருவகைப்படுவர்.

“வயிரியர் கண்ணுளர்க் கோம்பாது வீசி” (Duraishwamy Pillai, 1950)

எனும் பாடலடி இருவகைக் கூத்தரை அடையாளப்படுத்துகிறது.

வயிரியர் - கூத்தர்

கண்ணுளர் - சாந்திக் கூத்தாடுபவர்.

இக்கூத்தியற்றுபவர் இசைக்கருவிகளைத் தனித்தனியே சிறுசிறு முடிச்சுகளாகக் காவடியில் (காவில், கரவடியில்) தொங்குமாறு தொகுதியாகக் கட்டிப் பல ஊர்க்கும் எடுத்துச் சென்று (அகம்.301) கூத்தியற்றுவர். வழிநடை எளிதில் அமைவது குறித்து எல்லா இசைக் கலங்களையும் பைக்குள் வைத்துக் கட்டிச் சுமந்து செல்வதனை, “வாங்குபு தகைத்த கலப்பையர்” (பதிற்.23;4) எனக் காட்டும் பதிற்றுப்பத்து (Duraishwamy Pillai, 1950).

கூத்தர் முதற்கண் ஊர்மன்றத்தை அடைந்து தம் இசைக் கருவிகளை இசைத்துத் தம் வரவு தெரிவிப்பதை மரபாக உடையர். இதனை, “மன்றம் போந்து” (பதிற்.23;5) எனும் அடி விளக்கும். பின்பு நெடிய மாடங்கள் நிற்கும் மறுகுகளில் உள்ள சிறைகளிற் புகுந்து நின்று (பதிற்.23;5) பாடுபர். கூத்தர் தம் ஆடலுக்குத் துணையாகச் சீரும் பாணியும் கொள்வர். “பாணியானது தாளந் தொடங்கும் காலத்தினை உடையது என்றும்; சீரானது தாளம் முடிந்துவிடும் காலத்தினை உடையதென்பதும் (பரி.10) முன்னோர் கருத்தாகும்.

தனிநபர் வருமானம்

குதிரை, களிற்று, தேர் முதலியன கூத்தர்க்குக் கிட்டியத் தனிநபர் வருமானங்களாகப் (பதிற்.20;16-17) பதிற்றுப்பத்து காட்டுகிறது. 'நன்னனைப் பாடிய கூத்தர்க்கு' உணவு, ஆடை, அணிகலன்கள், தேர், யானை, குதிரை, பசு, பொருட்குவை ஆகியவை தனிநபர் வருமானங்களாக வழங்கப்பட்டதை மலைபடுகடாம் (561-570) எடுத்துரைக்கிறது. இதன்கண் கூத்தரின் தலைவனுக்குப் பொற்றாமரைப் பூ வழங்கிச் சிறப்பும் செய்யப்பெற்றது.

விறலி

விறலி என்பவள் விறல்படப் (பதிற். 78) பாடி ஆடும் மகள். அ.தாவது மெய்ப்பாடு தோன்ற பாடியாடுகின்ற மகளிர். இந்த ஆடன் மகளிர் பாடுதல் தொழிலிலேயும் சிறந்து (பரி. 17) விளங்கினர். ஆடல், பாடல்களுக்கேற்ப மெய்யழகும் நன்கு வரப் பெற்றவர். ஆடல், பாடல், அழகு இம்மூன்றும் விறலியர்க்குரித்து. அரசன் முன் ஆடியும் பாடியும் இன்புறுத்துவது இவர்களது தொழில். மக்கள் மகிழ்வதற்காக ஆடரங்கம் இயற்றப்பட்டதனைப் பரிபாடல் (10) காட்டுகிறது. அரங்கு என்பது கூத்துமேடை. ஆடலரங்கின் மீது விறலியர் ஏறும்போது வலது காலை முதன் வைத்து (பரி. 16) ஏறுவர். ஆடலரங்கின் மேல் ஏறிய விறலியர் முதன்முறை கை காட்டுவர். முதன்முறை காட்டும் கை தாமரை மலர் வடிவிற காட்டப்படுகிறது. இதனால், இக்கையமைப்பைக் கமலவர்த்தனை எனக் குறிக்கிறது பரிபாடல் (10). இதனை, 'கைத்தலங்கள் காட்டி' என விவரிக்கும் சீவகசிந்தாமணி. முழவு, பெருவங்கியம், யாழ் முதலான இசைக்கருவிகளின் ஒலியோடு இயைந்து விறலியர் பாடுவர். முதற்கண் பழைமையின் மரபுமுறை பிறழாமல் கடவுளை வாழ்த்திப் பாடுவர். பின்னர் அரசனைப் போற்றுவர். விறலியர் பலர் இணைந்து ஆடுவர். முழவு, மத்தரி, தடாரி, தண்ணுமை, மருளி என்னும் வகையான இசைக்கருவிகளிலிருந்து இசையெழ ஒருவருக்கொருவர் அழகிலும் ஆடுதலிலும் பின்னிடைவராய் மகளிர் கூத்தாடிய செய்தியைப் பரிபாடல் (12) வெளிக்கொணர்கிறது. இறைவன் கோயிலில் உறைந்தும் விறலியர் கூத்தாடுதலை (பரி. 14) நிகழ்த்துவர். விறலியர் முன்கையில் தொடியணிந்து விளங்குவர். நிறைய வளையல்கள் அணிந்து கொண்டால் ஆடுமிடத்து அவை ஒன்றோடுடொன்று தாக்கி உடையும். அதனால், சில வளையல்களை மட்டும் அணிவதால் இவள் "சில்வளை விறலி" (புறம்.78;3) எனப்படுகிறாள்.

தனிநபர் வருமானம்

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனின் மறம்பாடி விறலியர் நன்கலங்களை (பதிற்.54) வருமானமாகப் பெற்றனர். புகழ்பாடும் விறலியர்க்கு வேந்தரும் பிற செல்வரும் பொன்னரிமாலை வழங்குவது பண்டையோர் மரபு. விறலியர்க்குப் பிடி கொடுத்தலும் மரபு என்பதைப் "பாடு விறலியர் பல்பிடி பெறுசு" (பதிற். 43;22) என வரும் பதிற்றுப்பத்துப் பாடலடி தெளிவுபடுத்துவதாக உள்ளது. விறலியர்க்குத் தொடி முதலிய இழையும் வருமானமாகத் தரப்பெற்றுள்ளன.

பாடினி

பாடுபவள் பாடினி

"பாடினி

பாடின பாணி" (பொருந.47-48)

எனவரும் பாடலடிகள் இக்கூற்றிற்கு அரணாகும். 'வேள் வேல் பாடினி' எனப் பாடினி வேல் பாடியதைப் பதிற்றுப்பத்து காட்டும். அரசனது வென்றி பாடுமிடத்து வேல் முதலிய படைகளைப் பாடுவது பண்டை மரபாக இருந்து வந்துள்ளது. பாடினியானவள் அரசர்களைப் போற்றும் மரபும்; இசை

மரபும் நன்கு அறிந்தவளாகக் காட்டப்பெறுகிறாள். பாடினி பாணிச்சி (குறுந்.298) எனவும்; பாணித்தி (அகம்.126) என்றும் வழங்கப்படுவதுண்டு (Somasundarar, 2007b).

தனிநபர் வருமானம்

பொன்னரிமாலை பெற்றகுரியவள் பாடினி எனப் புறநானூறு³⁶¹-ஆம் பாடல் அறிவிக்கிறது. இதனால் பாடினியின் தனிநபர் வருமானம் விளங்கும். பாடினி களிறு பெற்றதனை பொருநராற்றுப்படை (49) விளக்கும்.

பாணன் பாதியிரவிற் சென்று காவிரியாற்றில் வாளைமீன்கள் பிடித்துக் கொணர்ந்ததை நெடிய கொடியாடுகின்ற கள்ளு மலிந்த தெருவில் விலை கூறி அம்மீனுக்கு விலையாகப் பழைய செந்நெல் முகந்து கொடுத்தலைக் கொள்ளாளாய் கழற்சிக் கொட்டை போன்ற முத்துக்களுடனே நல்ல கலன்களைப் பெற்றுத் திரும்புவாளாகப் பாணித்தி (அகம்.126) காட்டப்பெறுகிறாள். இதனால் பாடினி பாணித்தி எனப்பெற்றமையும், மீன் விற்று ஈட்டிய வருமானமும் அறியப்பெறுகிறது.

தகுதியுடைய தனிநபர் வருமானம்

புலவர், பாணர், கூத்தர், பொருநர், பாடினி, விறலியர், முதலானோர் பரிசிலர். இப்பரிசிலர்க்கு சங்க காலத்தில் பொருள் வழங்குவதில் அரசர்களாலும் ஏனை செல்வந்தர்களாலும் ஒரு வரிசைமுறை பின்பற்றப்பட்டது. இப்பரிசிலைப் பெற்றகு இவரே தகுதியானவர் என்று நிர்ணயம் செய்வதாக வரிசைமுறை விளங்கியது. இவ்வரிசை முறையானது தகுதியுடைய தனிநபர் வருமானத்தைக் குறிப்பதாகும்.

“பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்

அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்” (குறள்.528)

என வரிசை முறை குறித்து திருக்குறள் விளம்பவதும் நோக்கத்தக்கது.

“தாயி னன்று பலர்க்கீத்துத்

தெருணடை மாகளி றொடுதன்

அருள்பா டுநர்க்கு நன்கருளியும்

உருண்டைப் பஃறே ரொன்னார்க் கொன்றதன்

தாள்சேருநர்க் கினிதீத்தும்

புரிமாலையர் பாடினிக்குப்

போலந்தாமரைப் பூம்பாண ரொடு” (புறம்.361;6-12)

இப்பாடல்கள் வரிசைமுறை குறித்து விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

	தனிநபர்	தகுதிக்கான வருமானம்
1.	பொருநர் (அருள் நலம் பாடுநர்)	குதிரை, யானை
2.	புலவர் (தாளாண்மையைப் பாராட்டிப் பாடுபவர்)	தோர்கள் பல
3.	பாடினி	பொன்னரிமாலை பெற்றகுரியவள்
4.	பாணர்	பொற்றாமரை

என முறையே தனிநபரும் அவர் தகுதிக்கான வருமானமும் இப்பாடலில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்திற்கு உரியவர் அல்லர் இப்பரிசில் வாழ்நர். எனினும் பாணரை மருத நிலத்திற்கு உரியவராகவும், மீன் பிடிப்பவராகவும் காண முடிகிறது. பாணர், பொருநர் என்னும் பெயர்கள் இசைத்துறையினர்க்கு மட்டுமின்றி குறுநில மன்னர்களுக்கும் சூட்டப்பெற்றிருந்தமை புலனாகிறது. பொருநர் கூத்தருள் ஒரு வகையினர். கூத்தரானவர் வரிசை முறையில் முதலிடத்தைப் பெறுபவர் எனலாம். பாணர் பரிசிலராகும் வகையில் அவ்வளவு சிறப்பு இலர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது. பாடல், ஆடல்களால் இன்புறுத்தும் பாணர், கூத்தர் முதலாயினோரை “நகைவர்” என்றும் இன்மையால் வாடி வருபவராதலின் புலவரை “உறுவர்” எனவும் குறிப்பர். புலவர் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியத்தை நிலைபெறச் செய்கிறார்.

References

- Duraiswamy Pillai, A.S. (1950) Pathitrupathu, Kalaka veliyedu, Chennai, India
 Duraiswamy Pillai, A.S. (1951) Purananooru, Kalaka veliyedu, Chennai, India
 Nachinarkiniyar, (1943) Kalithokai, Kalaka veliyedu, Chennai, India
 Somasundarar, (2007a) Paripadal, Kalaka veliyedu, Chennai, India
 Somasundarar, (2007b) Kurunthokai, Kalaka veliyedu, Chennai, India
 Somasundarar, (2008) Pathupattu Moolamum Uraiyum, Kalaka veliyedu, Chennai, India
 Subramanian, (1998) Tholkappiyam Thelivurai, Manivasakar Pathippagam, Chennai, India
 Venkatasami Nattar, N.M, Venkatachalam Pillai, R. (1944) Agananooru, Kalaka veliyedu, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License